

MELDURIN

royndur maður eftir hondini. Hóast Hilmar, Pavla og børnini altíð fluttu í sambandi við ymsu arbeiðini hjá Hilmari, vóru tey øll samd um avgerðirnar at flyta.

– Pavla arbeiðir sum myndakvinna og dámar væl at uppliva nýggj støð. Dreingirnir vóru so mikið lítlir, at teir minnst ikki, at vit fluttu so nógv ta fyrstu tíðina. Teir minnst bara at hava búð í Grønlandi og Danmark, sigur Hilmar, sum nú er fluttur aftur til Føroyar aftaná 11 ár í útlegd. Restin av familjuni flytir heim næsta

summar, tá skúli og annað er avklárað hjá dreingjunum.

– Tann elsti flytir ikki heim, tí hann er knýttur at elituumhvørvinum í Randers FC, har hann nú hevur fingið móguleikan at samantvinna fótbóltnin við eina miðnámsútbúgving. Men Pavla og teir báðir yngru flyta næsta summer.

Tíð at halga seg Strandferðsluna

Hilmar og Pavla hava altíð havt ætlanir at flyta heim aftur til Føroya.

– Tá starvið hjá Strand-

ferðsluni varð lýst leyst, hugsaði eg eina løtu um tað. Eg hugdi at mínum egna profili og hugsaði, at eg hevði royndir og vitan í skjáttuni, sum kundu koma Strandferðsluni til góða. Starvið sjálvt tyktist eisini spennandi, har góður móguleiki var at seta sín egna dām á starvið. Harafturat var hetta ein góður móguleiki at flyta aftur til Føroya.

– Eg fekk so starvið, sum vit gleddust stórliga um. Men vit vistu samstundis, at tað fór at vera ein avbjóðing at flyta heim, tí dreingirnir eru

so vaksnir. Men time'ingin er tann rætta, tí vit eru enn í góðum árum, og foreldrini hjá okkum eru ikki gomul, sigur Hilmar.

Hilmar byrjaði í stjórasessinum í Strandferðsluni 1. juni. At familjan enn er niðri er ikki lætt, men hevur tó nakrar fyrimunir.

– Tað gevur mær tíð at halga meg starvinum, tí her eru ein ørgrynna av viðurskiftum at seta seg inn í. Í mínum undanfarnu arbeiðum hevur tað at vera burtur verið ein partur av dagligdegnum, so í so máta

er hetta ikki nakað nýtt fyri meg ella familjuna.

Tá ein flytir heim til Føroya aftaná drúgva tíð uttanlands, gerst ein varugur við viðurskifti, sum ein kanska ikki var tilvitaður um áður. Soleiðis er eisini hjá Hilmari.

– Ein sjarma við Føroyum og føroyingum er, at alt er rættiliga óformelt. Fólk eru stórt sæð eins, og øll sleppa til orðanna, sum ynskja tað, sigur Hilmar, sum er fallin væl til rættis í Føroyum.

– Samantvinna veruleikarnar

Hilmar hevur verið á Strandferðsluni í góðar tveir mánaðir. Hann hevur nakrar tankar og ætlanir við Strandferðsluni.

– Henda fyrsta tíðin hevur verið spennandi, har eg fyrst av øllum havi skapt mær yvirilit yvir stovnin. Men tað, sum eg brenni mest fyri, er at dríva leiðslu. Nógv er sagt og skrivað um leiðslu, og á hvørjum flogvølli finnst hillar við leiðslubókum. Eina góða definitionina av leiðslu eigur Søren Kierkegaard. Hann sigur, at leiðarin skal vera forvitin og hava ein eyðmjúkleika at seta seg inn í allar veruleikarnar, sum finnst á einum stovni, og at fáa teir samantvinnaðar. Á Strandferðsluni eru nógvir veruleikar: Bussførarar, skiparar, kontórfólk, kokkar o.s.fr. Øll hava ymsar áskoðanir og ymsar tilgangir, og mín ábyrgd er at fáa alt at ganga upp í eina størri heild.

– Sum stjóri snýr tað seg fyrst og fremst um at skapa góð úrslit gjøgnum starvsfólkið. Eg ætli mær at vera sjónligur og at fara út til ymsku støðini í stovninum og á tann hátt fáa innlit í teirra gerandisdag, sigur Hilmar.

Sambært Hilmari hevur Strandferðslan ein styrk í góðum starvsfólkum.

– Tað er onki at ivast í, at Strandferðslan hevur nógv sera dugnalig starvsfólk við serkunnleika innan síni øki. Tað er samstundis ein avbjóðing at halda fast í starvsfólkunum, tí so nógv leita yvir til Norra at arbeiða. Ein onnur styrki hjá Strandferðsluni er, at hon er ein væl forankraður stovnur í samfelagnum og virkar sum eitt sambindingarlið í landinum.

Ein av ítøkiligum uppgávanum hjá Hilmari í nærmastu framtíð verður at trimma stovnin.

– Við hesum hugsi eg at gera greiðar mannagongdir til tey ymsu økini. Ein av mínum høvuðsuppgávum er at fáa so nógvan rakstur sum gjørligt fyri ta játtaðu upphæddina. Vit fara tí at endurskoða allar skipanir fyri

at vita, um vit fáa optimalt burturúr: Kann innkeyp gerast biligari? Kunnu eyka inntøkur skapast? Skulu farleiðirnar broytast? Og so framvegis, sigur Hilmar.

SSL sum Vestas – og tó

Flestu fyrirkurnar, sum Hilmar áður hevur arbeiðt fyri, hava væl størri umsetning enn Strandferðslan. Hóast tað eru manngongdirnar rættiliga eins.

– Tað er minni munur á Strandferðsluni og eitt nú Vestas, tá tað kemur til arbeiðshættir. Vestas hevur bara trý nullir eyka aftanfýri í umsetninginum.

– Men mín leiklutur í Strandferðsluni verður tó øðrvísi enn í Vestas, har eg hevði uppgávu at ráðgeva. Á Strandferðsluni er mín leiklutur meira starvsfólka-leiðsla og at menna stovnin.

Strandferðslan er ein so sjálvsagdur og støðugur partur av føroyska samfelagnum, at mong kunnu ivast í, hvørt tað eru avbjóðingar í at leiða ein slíkan stovn. Men tað eru tað.

– Tað eru ein rúgva av viðurskiftum, sum skulu samskipast. Í síðstu viku var eitt nú Kópakonan avdúkað úti á Kalsoynni, og tá máttu vit fáa Ternuna norður at sigla. Samstundis máttu vit fáa Sam at røkja Nólsoyarfarleiðina í staðin. Tá eitt skip skal á dokk, skal eitt annað finnast, og soleiðis er ein hópur av dagligum avbjóðingum, sum vit alla tíðina skulu fyrihalda okkum til. Eisini hevur tað høga raðfesting, at stovnurin til eina og hvørja tíð lýkur altjóða siglingakrøv, sigur Hilmar.

Síðsta stop

Hilmar, Pavla og dreingirnir hava verið víða um. Men nú er liðugt.

– Eg eri ótrúliga glaður fyri alt tað, sum eg og vit hava upplivað og hevði ikki viljað verið upplivilsini fyruttan. Men hatta var tað, og nú flyta vit heimaftur til Føroyar.

– Synirnir tíma eisini væl at flyta til Føroya. Teir skilja og tosa føroyskt, men duga illa at lesa og skriva tað. So teir hava fingið føroyskar bøkur niður at læra seg at lesa føroyskt.

Stóri og rokuti útheimurin er nú lagdur afturum, og Hilmar skal nú innstilla seg til tað føroyska lívið aftur, sum hann ikki hevur verið partur av í 11 ár. Tað tykist tó ikki at verða ein trupulleiki, og er hann longu vorðin fastur maður á einum innanduraliði.